

R

Reicher Johanna 1937-ben született Székesfehérvárott. A Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikumban szerzett textilvegész technikus oklevelet kitűnő eredménnyel. Kötődését a szakmához ennek az iskolának a kiváló tanárai, tankönyvei, laboratóriumi és üzemi gyakorlatai alapozták meg.

Reicher Johanna 1957 és 1962 között az ELTE vegyész szakán neves professzoroktól tanult, legnagyobb hatással Bruckner Győző és Buzágh Aladár voltak rá. A Buzágh professzor vezette Kolloid-kémia Tanszéken készített diplomamunkáját kiváló eredménnyel védte meg.

1962-től 1971-ig a Textilipari Kutató Intézet Kémiai Főosztályán dolgozott. Sokféle témában végzett eredményes kutatómunkát: az oxidált cellulóz karboxiltartalmának, len-, kenderpamutszál kalcium- és magnéziumtartalmának meghatározása, az infravörös spektroszkópia textilipari alkalmazásának megkezdése az Intézetben pl. akril kopolimerek azonosítására, több, főleg színezéssel kapcsolatos technológiai probléma laboratóriumi és üzemi megoldása, a Termotex eljárás terjesztése budapesti és vidéki gyárakban. Tudását idősebb kollégái és az Intézet kiváló könyvtára segítségével gyarapította.

1971-től 1992-ig – nyugdíjazásáig – a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyész-mérnöki Karának Szerves Kémiai Technológia Tanszékén, a könnyűipari részlegben dolgozott.

DR. REICHER JOHANNA MÁTYUS SÁNDORNÉ

Oktatómunkája során, előadásokon és gyakorlatokon nagy szakmai elkötelezettséggel tanította az egyetemi hallgatókat. Szerves kémiai technológiát, textiltechnológiát, cellulózkémiát tanított, óriási energiával ismerkedett meg a cellulóz- és papírgyártás elméletével és gyakorlatával, hogy megfelelő mélységben és alapossággal taníthassa ezt a diszciplínát is. A Könnyűipari Műszaki Főiskolán színezékkémiát és színezést is tanított. 33 szakdolgozatnak és 31 diplomamunkának volt témavezetője. A hallgatókkal mint munkatársakkal dolgozott együtt, örömét lelta a közös munkában, a fiatalok rengeteget tanulhattak tőle. Diplomázó hallgatói közül 14-en nyertek díjat a TMTE pályázatain, tudományos diákköri munkájukért öten kaptak egyetemi, ketten országos elismerést.

DR. REICHER JOHANNA

Több írásos tananyagot is összeállított: A textilkémiai technológiában nagy-jelentőségű adszorpcióról, annak fizikai-kémiai alapjairól és gyakorlati vonatkozásairól sok szakkönyv és közlemény feldolgozásával a Textiltechnika c. újságban kétrészes tanulmányt írt, amelyet később jól használhattak a Textilkémia tankönyv (Tankönyvkiadó, 1988) megfelelő fejezetének megírásakor is; az előkészítésről és fehérítésről könyvrészletet (Textilkémia) és főiskolai jegyzetrészletet (Könnyűipari Műszaki Főiskola, 1999) írt, utóbbit Bonkáló Tamással, második férjével közösen. A Bonkáló-Reicher házaspár legendás volt arról, hogy a textilkémiai technológia bármely problémájával lehetett hozzájuk fordulni, a gépészeti kérdéseket elsősorban Bonkáló Tamás, a kémiai problémákat elsősorban Reicher Johanna válaszolta meg, miközben mindketten jelentős ismeretekkel rendelkeztek egymás szakterületén is. Kutatásaiban többnyire technológiai problémák megoldását tűzte ki célul; elméleti és gyakorlati téren egyaránt széles és mély tudását felhasználva, gyakran új módszereket alkalmazva, mindig igényesen kereste az okokat, a magyarázatokat, a megoldást. A cellulóz alapú szálak sokféle problémájával foglalkozott: a pamutcellulóz duzzadását követő hőbomlása, a szálanyagok fajlagos felületének mérése folyadékkelegy-szorpciós módszerrel, a duzzadás–szárítás–keresztkötés

kapcsolata, az üzemi peroxidos fehérítés során tapasztalt fémkatalizált cellulóz-bomlás modellezése, a pamutcellulóz növényi kísérőanyagai bomlásának követésére alkalmas kvantitatív vizsgálati módszer kidolgozása, a porozitás és a színmélység mennyiségi összefüggéseinek kimutatása. Cellulóz témájú kutatásai papíripari témákra is kiterjedtek.

Szakirodalmi tevékenysége az említett tananyagokon kívül 66 közleményt ölel fel, ezek egyharmada külföldi folyóiratokban jelent meg. Nagy gondot fordított arra, hogy a vizsgálati módszereket rendelkezésre bocsátó kollégákat és a munkában résztvevő hallgatókat is a társszerzők közé sorolja. Nemzetközi kongresszusokon 14, MTA munkabizottsági üléseken 10, hazai konferenciákon 6 előadást tartott.

Oktató- és kutatómunkájának eredményeit több cím, ill. elismerés jelzi: 1979-ben műszaki doktor, 1986-ban a kémiai tudomány kandidátusa lett, 1992 óta a BME címzetes docense, szakmai munkájára régi munkatársai nyugdíjazása után is számíthattak. A TMTE-től több alkalommal oklevelet, az egyetemtől rektori dícséretet, 1982-ben az Oktatási Minisztériumtól „Kiváló munkáért” kitüntetést kapott.

Alapos tudása, a munka iránti alázata, igényessége, szerénysége és segítőkészsége az egyetemi és ipari kollégák és a számos tanítvány körében elismert, példaadó és szeretett kollégává tette.